

Belsignelse. I ham og Dronningen maa Kristendommen, saa ret vi tanke stønne, have en stor Støtte. Hvor stulde det glæde os at se nogle af vores paa det verdslige Omraade mest fremragende og indflydelsesrige Landsmænd her i Amerika stille sig helt paa Kristendommens Side. Det vilde glæde os baade for disses egen Del og for den Indstidelse, de over paa andre Landsmænd. Thi langtfra har vi noget imod verdslig Øgntighed. Vi sætter stor Pris paa den. Den har store, nytte timelige Opgaver at løse. Men hvorfor skal den saa flettes det bedste?

Derfor maa vi, Kristendommens Landsmænd, være tro imod os selv og hør vi optræder, maa vi høre det bedste, der er os bestruet. Naar vi hører til Fest, maa vi vise, at vi har Rejser, der er vordt at sætte frem til Næring og Nydelse, og tilige at vi kan gaa for Borde.

Billeder fra den „evige Stad“.

Den betydelige Forfatter Johannes Jorgensen har mylig besøgt Italien og har i en Række Rejseskrevne til „Nationalitidente“ i København beskrevet sine Indtryk deraf. I efterfølgende Brudsnytter af et saadant Breve beskriver han Kirkelivet i Rom, der som betydeligt er udpræget katolisk, og stort Forfatteren selv er katolik og saaledes ser paa alt gennem katolisk Briller, er det dog interessante Billeder han ruller op.

Efter at have peget paa, at man som en Regel paa de fornemste og mest besøgte Steder i København fun ser Kafeer, Hotelser, og Forlystelsessteder, saa ser man paa de fornemste Stroger i Rom Kirker. „Man stiller sig for Eksempler“, skriver han, „paa den berømte Piazza del Popolo, hvorfra tre af Rom's Hovedgader udgaar. Der ligger paa Hjørnerne af dette Torv ikke mindre end tre Kirker, og saadan er det overalt. Sådnu snart man fra Fernanestationen i Rom kommer ud i Byen, et det allerførst, man faar Se paa, en Kirke, og paa en Tur i Gaderne ser man alle Begne Kirkesfacader og Kirketupler. Man faer, Rom har en Kirke til hvert Dag, Maret, og i Virkeligheden er der nemlig 3. og 400 større og mindre Kirker i Rom.

Dette mærter man ogsaa, straks den første Morgen, som tilbringes i den evige Stad. Allerede ved Dagens Lov væltes man af Klokketeltet fra Kirkerne rundt omkring, thi hver eneste Morgen ringes der til Messen fra alle Byens mange Kirker, og dest fremmeste mærter saaledes, straks han staar Ejnene op, at han er kommet til en katolsk By, ja til selve den katolske Kirkes Hovedstad.

Naar man saa gaar ud, opdager maninden lange en Kirke, og gaar naturligt gaar man derind. Ved hvert Side af Døren sidder der en Tigger, oftest en blind, beder sin Rosentrans og stræffer sin Hat ud mod dem, der gaar ind. I Dagens Lov falder der mangen Stilling i disse Tiggers Hattie, og man har haft Eksempler paa, at saadanne Kirketilgængere ligefrem er Eleone vestigaende. Hvis de er det, kan man imidlertid ikke se det paa dem, thi de har gerne deres vært Tøj paa. Ved nogle Kirker gør de sig nytte med at lufte Døren op i for dem, der gaar ind.

Udenfor Kirkesdøren findes ogsaa ofte smaa Boder rejst, hvor der salges Rosentrans, Andagtsbilleder, Medaljer og andre lignende Genstande. Dette står ved mange Kirker dog kun paa særlige Festdage. Slike Tijster gives ogsaa tilstede ved, at der over Kirkeporten er hængt et rødt Klæde med Guldfrynser; saa man det, kan man være vis paa at finde hele Kirken smukket indvendig med Lys og bestræffen over det hele med rødt Klæde. Det synes Italienerne er smukt.

Træder man nu ind i en romersk Kirke, ogsaa en Dag, det ikke er Fest, en ganske almindelig Søndag, da vil man, hvis Kirken ligger i et nogenlunde befolket Aar, finde en talrig Menighed forsamlings. Rom og i det hele taget i de italienske Byer anter Katolikkerne det nemlig ikke for not at høre en Messse om Søndagen. Der er Tufender og efter Tufender, der hører Dag

hører deres Messse, inden de gaar til Arbejdet. Man ser Tolt af alle Slag som kommer ind, sætte sig til Mette paa en af de løse Stole, der findes i Mængder i Kirken og afvente, at der skal komme en Præst. Efter en lille Ventetid — som oftest ikke ret lange, thi der er ved de fleste Kirker ansat temmelig mange Præster — kommer en Præst frem fra Sakristiet og nærmere sig et eller andet af Kirkens mange Alstre. Om dette samler nu alle de i Kirken ventende sig. De, der ikke findes en Stol, bæder et Kommetæskede ud og træder ned paa Stengulvet eller ved Rævesæret om Alteret. Øste ser man endog de andagtige knæ paa selve Alterets Trin, saa at Præsten knap nog har Plads til at vende sig.

I Löbet af en saadan Hverdagsmorgen læses der saaledes i hver Kirke en hel Række Messer. I Danmark, hvor de katoliske Præster har saa meget andet at gøre, maa de alle besørge deres Messer løst tidlig om Morgen, og den, der ikke kan forlade Hus og Hjem i de allerførste Morgenimer, faar af den Grund ingen Messer. Præsterne læser der deres Messer, ikke paa en Gang, men efterhaanden, den ene efter den anden. Samle Præster, der ikke kan taale at staar tidlig op, læser Messen op ad Formiddagen, og i visse Kirker i Rom er der saaledes en Messer, der hører halve Time — og det ikke blot om Søndagen, men hver eneste Dag Året rundt. Saaledes var der, sidste Gang jeg var i Rom, et Sted, hvor jeg altid sogte hen, naar jeg ikke havde naaet at høre Messen i nogen anden Kirke. Det var en Kirke midt nede i Byen, ikke langt fra Rom's Hovedgade, og her blev den sidste Messen først læst kl. 12 Middag. Det samme var tilfældet i Jesuiternes største Kirke i Rom, den pragtfulde Jesuukirke.

Naar saa Messerne er forbi, plejer Kirkerne at blive lufteffet — som Regel fra 12 til 3. Det er den Tid, da det om Sommeren er saa varmt, at alle holder sig inde og sover til Middag. Kun enten de af høje Kirker — som St. Peter — staar åbne hele Dagen.

Men efter kl. 3 luftes Kirkerne op igen, og i mange af dem er der Aften Andagt. Rosentransen bedes, en Beselbøn (Litani) fremføres, Belsignelsen med den i Monstransen opbevarede Hostie uddeles. Den kommer næsten lige saa mange i Kirke om Aftenen som om Morgen, og Romasarene vil erindre sig, hvoredes der fra de forsamlende troende efter en saadan Andagt til Slut i brusende Kor opstiger følgende forte Bon, forestrenet af Pius' 7de som Zone for de katolikker, der tilhøres Gud ved Synner mod det andet Bud:

„Løvet være Gud“, Løvet være hans hellige Navn“ oso. oso. med Lovopræsninger af Jesu Guddom, Jesu Menneskehed, Jesu Navn, Jesus i Alterens Sakramente, Maria, Engle og de hellige. Saaledes er den evige Stads Kirker uafbrudt i Brug.

En af de Ting, som maaest mere end noget andet forbavser og overrasket tilfældende, er den Art af Gudsdyrkelse, der falder. „De syretrevene Timers Tilbedelse“. Den bestaaner i, at den indviede Hostie udstilles i Monstransen syretrevene Timers tilbedelse af den afdøde:

Rigsdagmand, Redaktør Jessen, var født i Dogshale Stole, i en træ Søn, og ingen vendte, at Natten slulde bringe Katastrofen. Ved 1-Tiden blev Oversygeplejeren imidlertid tilstaldt, da der pludselig var indtraadt en Krise. Den førte i Löbet af saa Minutter til Døden. Redaktør Jessen udstred sin sidste Kamp fort og, saa vidt Mennesket kan ståne, uden Smerte eller Lidesfer.

Den Undersøgelse, Professor Novins senere foretag, gav til Resultat, at Red. Jessen var død af en Blodprop. Man kan da sige, at Toldet i Rom — og i Italien overhovedet — er meget kirkelægende. Dette pålder især om Byerne, hvor Lejligheden til at komme i Kirke jo ogsaa er meget større end paa Landet, hvor man tildt har en længere Vej til Kirken.

Hvad der ør det saa let for Italienerne at finde Vej til Kirken, er ogsaa det, at de er vant til det fra smaa af. Derfor har de ikke, som mange i Danmark, den Forestilling, at Kirken er et Sted, hvor man tuusfælden kommer, og naar man saa endelig kommer der, maa man være i sin bedste Stas. Ganske vist — man ser ogsaa i Italien om Søndagen mange fine, ja elegante Drag-

ter i Kirkerne. Men det er de Told, som har god Tid til at pynte sig, og som derfor ogsaa gerne giver Mode længe for Messen begynder. Hvad man derimod ikke ser, er Told, der, forpussede af Travshed og højrede i Hovedet, kommer flyrende ind i Kirken, ofte naar Tjenesten næsten er helt forbi, Told, som aabenbart kommer for sent, fordi de har skulle have Staatsjet paa forst. I Italien vandrer en Almuesmand til Kirke, affurat som han staar og gaar, og en kone af Toldet staar et Schau om Stulden, og et broget Toldet over Hovedet. Det havde dengang ca. 800 Abonnerter; nu, ved Jessens Død, har det med et rundt Tal over 100 Gange saa mange.

Jessen var den hidte Journalist,

og ikke blot ejede han et personligt, fremragende Fremstillingstalent, der gav hans Artiller Rang mellem de bedste, som overhovedet er blevet viet Forsvaret for det danske Tolds Streve paa dansk Sprog, men han var tillige en med glimrende organiserende Evner udehusset Redaktør.

Selv om man læste mange Bladet, var dog altid i Flensborg Avis“ noget, man ikke havde læst andetsteds og gerne vilde læse. Bladet blev forende for hele den danske Presse i Nordstævns, aarvaagent, bestemmende for Tufinder af Menesfærs Tankegang, flagførerigt overfor Modstandere, energist i al sin Jord og fra forste Linie til sidst præget af den Personlighed, der ledde det med saa overlegen en Øgntighed, saa rig en Kundstabshulde og saa stærk og dnb en Overberisning, og ogsaa af Marmor. Præsten stod ved Alteret i sit fine Strud og læste Messen for dem, ganske alene. Og selv var de klædt i deres gamle, sidste Urbesætning, ja, Veretude fra Markerne sad endnu under deres store, tunge Stole. Jeg forstod ved dette Syn, hvorfor en katolisk Forfatter har talst Kirkens ikke blot Guds Hus, men ogsaa „Den fattiges Hus“.

Rigsdagmand, Redaktør J. Jessens død.

Den afholdte sanderhydste Rigsdagmand og Redaktør Jessen, om hvis Operation paa Prof. Novins Klinik i København og senere. Befindende vi tidligere har bereitzt, døde pludselig og uventet Søndag Morgen tidlig den 22. Juli.

Da Oversygeplejeren Lordag Eftermiddag ved 6-Tiden tilsaas Patienter, var han ved godt Mod og intredt selv, at han syntes, han havde det godt. Profesoren havde netop forstateret, at det ved Operationen for Galdestensstidelsen fremtalde Saar legedes tilfredsstillende og var helt og rent. Fra Jessen, der siden Operationen havde op holdt sig i København med to af Børnene, forlod Klinikken med dei Indtryk,

at Bedringen var betydelig og Jaen overgaae. Redaktør Jessen faldt i en træ Søn, og ingen vendte, at Natten slulde bringe Katastrofen. Ved 1-Tiden blev Oversygeplejeren imidlertid tilstaldt, da der pludselig var indtraadt en Krise. Den førte i Löbet af saa Minutter til Døden. Redaktør Jessen udstred sin sidste Kamp fort og, saa vidt Mennesket kan ståne, uden Smerte eller Lidesfer.

Den Undersøgelse, Professor Novins senere foretag, gav til Resultat, at Red. Jessen var død af en Blodprop. Man kan da sige, at Toldet i Rom — og i Italien overhovedet — er meget kirkelægende. Dette pålder især om Byerne, hvor Lejligheden til at komme i Kirke jo ogsaa er meget større end paa Landet, hvor man tildt har en længere Vej til Kirken.

Hvad der ør det saa let for Italienerne at finde Vej til Kirken, er ogsaa det, at de er vant til det fra smaa af. Derfor har de ikke, som mange i Danmark, den Forestilling, at Kirken er et Sted, hvor man tuusfælden kommer, og naar man saa endelig kommer der, maa man være i sin bedste Stas. Ganske vist — man ser ogsaa i Italien om Søndagen mange fine, ja elegante Drag-

ter hans Fremtid som Pædagog, fast Medarbejder ved „Flensborg Avis“, hvis Leder dengang var Gustav Johannsen, og fra 1. Juli 1882 overto han selvstændigt Bladet, som derimod ikke ser, er Told, der, forpussede af Travshed og højrede i Hovedet, kommer flyrende ind i Kirken, ofte naar Tjenesten næsten er helt forbi, Told, som aabenbart kommer for sent, fordi de har skulle have Staatsjet paa forst.

Hvad man derimod ikke ser, er Told,

og ikke blot ejede han et personligt,

fremragende Fremstillingstalent, der gav hans Artiller Rang mellem de bedste, som overhovedet er blevet viet

Forsvaret for det danske Tolds

Streve paa dansk Sprog, men han

var tillige en med glimrende orga-

niserende Evner udehusset Redaktør.

Selv om man læste mange Bladet,

var dog altid i Flensborg Avis“ noget, man ikke havde læst andetsteds og gerne vilde læse. Bladet blev forende for hele den danske Presse i Nordstævns, aarvaagent,

bestemmende for Tufinder af Menesfærs Tankegang, flagførerigt over-

for Modstandere, energist i al sin

Jord og fra forste Linie til sidst præget af den Personlighed, der ledde det med saa overlegen en Øgntighed, saa rig en Kundstabshulde og saa stærk og dnb en Overberisning, og ogsaa af Marmor. Præsten stod ved Alteret i sit fine Strud og læste Messen for dem, ganske alene. Og selv var de klædt i deres gamle, sidste Urbesætning, ja, Veretude fra Markerne sad endnu under deres store, tunge Stole. Jeg forstod ved dette Syn, hvorfor en katolisk Forfatter har talst Kirkens ikke blot Guds Hus, men ogsaa „Den fattiges Hus“.

Jessen var den hidte Journalist og ikke saa gærdsig som u-

højst. Aldrig har han fortvilet, selv ikke, naar det regnede over ham med strenge Straffedomme, der forsatte ad Gangen bandt hans stærke, aandelige Kræfter. Aldrig har han heller foregøglet sine irksomheder, sine indbundne Sejre, kunstig Fremgang eller tilsvarende Held. Som den Vesterbo, han var, forstod han at forblive nøgtern under alle Omstændigheder, og netop derved blev det

hjem og hans Blad, som bestemte Sturzen i de stætte store og næsten alle de mindre Sager, Nordstævns

genner har stulst droftet og tage Stilling til.

I alt er der overgaae „Flensborg Avis“ 43 Domme, som til sammen repræsenterer 101 Maanders Hængsel og 1425 Mart i Boder — foruden sagtomfninger. Af Hængelsstraffene falder alene de 50 Maaned — altsaa over fire

År — paa Jessens selv (1883—1899). Men aldrig har han flaget, end mindre laedt sig tue, stont han med sin svage Hælsbrede led haardt under Hængelsopholdet, som Preusserne gjorde unødvendigt strengt. Naar han kom ud igen, indeholdt „Flensborg Avis“ i Reglen en Række fortrolige Artiller, gennemmarbede i Tanti og Form, og ligner en fin engelsk Bibel.

Biblen er med Guldbind, runde Hjørner og tydelig Tryk. Den er desværest passende som en Give til Konfirmander. Der er god Blads til paatrykke Navn i Guld. Biblen er meget billig, da den sælges for \$1.75. Navn 10c ekstra. Portofrit tilsendt.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

siesvigtige Rigsdagmand og de to Landdagsmænd funde vere til Ste- de; i modsat Told stulde Afløringen samme Dag foregaa i Stihed. Da Redaktør Jessen maatte læde sig indlægge paa en Klinik for at gennemgaa en Operation, og det var udelukket, at han til den Tid funde være rast igen, udladte han det Onske, at der ikke af Hensyn til ham stulde foretages en Afløring, men at Afløringen maatte foregaa med den fra først af patienten Højstelighed. Hertilset af Komitémedlemmerne holdt imidlertid iflg. „Flensborg Avis“ paa, at det skal blive ved den ovennævnte Bestemmelser. Afløringen af Mindesmærtet stulde foretages en Stihed paa Flensborgs nye Kirkegaard torsdagen den 2. Aug. om Middagen kl. 12½.

En ny Udgave af Biblen i Kommeformat med latinste Typen.

Vi ønsker at henlede Opmærksomheden paa en ny Udgave af Biblen i Kommeformat med latinste Typen, Størrelse 5x7 Tommer og 1½ Tomme tyk, trykt paa fint Papir med mange højstlige Illustrationer godt udvært. Det gamle Testamente er efter den ny oversættelse. Bindet er meget smagfuldt med Forliring og Guldrift, Læderoverfaldsbind med afgrunde Hjørner og ligner en fin engelsk Bibel. Biblen er med Guldbind, runde Hjørner og tydelig Tryk. Den er desværest passende som en Give til Konfirmander. Der er god Blads til paatrykke Navn i Guld. Biblen er meget billig, da den sælges for \$1.75. Navn 10c ekstra. Portofrit tilsendt.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

“Follow the Flag” “Follow the Flag”

EXCEEDINGLY LOW ROUND TRIP RATES

From Omaha to St. Louis, Mo. Aug. 11, 12 and 13,

\$14.20.

\$23.00.

From Omaha and Chicago to Canadian points, daily til Sept. 30, one fare plus \$2.00.

Tickets reading over the Wabash Chicago to Buffalo are good on boats across Lake Erie between Detroit and Buffalo. Stop overs allowed at Detroit, Niagara Falls, all points in Canada. Ask for "Mountain Lake and Sea" booklet. All other information cheerfully given at Wabash City Ticket office 1691 Farnam St. Call, telephone or write.

HARRY E. MOORES, G. A. P. D.

Omaha, Nebr.

\$7.35 OMAHA to MINNEAPOLIS AND RETURN via

ILLINOIS CENTRAL RAILROAD, THE SHORT LINE TO MINNEAPOLIS."

ACCOUNT NATIONAL G. A. R.

Ticket on sale Aug. 11th, 12th and 13th. Long return limit.

Leave Omaha 8:00 A.M.; arrive Minneapolis 6:50 P.M.